

phorū, devene roșie când se expune la luminiș, nu lucrează la temperatură, și nu se inflăcără decât când se încălzește la o temperatură de 160° ; încălzit se poate descompune; dap, la o căldură mai mare, de 175° săpăt și având de phosphorū. Este nesoluabil în apă și în alcool; dacă se dizolvă încearcă derapind hidrogenul și transformându-se în acidul phosphoric.

Dacă se încălzește cu chloratul de potasiu, cu oxidul de cupru(II) sau cu oxidul de argintiu.

Preparare. — După D. Leverrier se poate prepara phosphurul de hidrogen solid lăsând dăspira unei eprobete cu phosphurul de hidrogen gazos.

Se mai prepară încă, după D. Paul Thenard, phosphurul de hidrogen solid, adică în acidul chlorhidric gazos și inflamabil de sine ce ia naștere, prin acțiunea phosphorului, dăspira alkaliilor hydratați, sau prin acțiunea unei dăspiri phosphorului de calce; această reacție se întâlnește ușor; în efect, gazul hidrogen phosphorat este inflamabil de sine ceea ce phosphurul de hidrogen lichid, și cărui anestezie, în prezența acidului chlorhidric, se descompune în phosphurul gazos și în phosphurul solid.

PHOSPHURU DE HYDROGENU GAZOSU. PhH^3 .

(HYDROGENU PHOSPHORATU.)

Acest phosphur de hidrogen este un gaz neicolor, cu miros de aiș prea fetid și caracteristic. Densitatea sa este de 1,185.

Aceasta dissolveză aproape de optă parte din volvătă săză de hidrogen phosphorat. Acest gaz este mult mai solubil în alcool, în ether și în esenție de terpenți.

Hydrogenul phosphorat este prea combustibil; cu toate acestea, el este cărat, trebuie să fie înălțată temperatura mai la 100° pentru ca să arde în contact cu aerul: amestecat cu aerul de phosphur de hidrogen PhH^2 , se